

НЕСКІНЧЕННИЙ КІНЕЦЬ ВІЙНИ

1.

Боже мій, невже я дожив, дотягнув до цієї миті?

До моменту якщо не повноцінного і справедливого закінчення війни, то хоча б тимчасового перемир'я? Невже нарешті зітхнуть з полегшення українські матері, дружини, сестри, бо колишні «брати», а тепер каги-каїни перестануть хоч на деякий час шматувати Україну, знекровлюючи свою жертву, вбивати дітей, нищити наші оселі, сіяти народне горе?

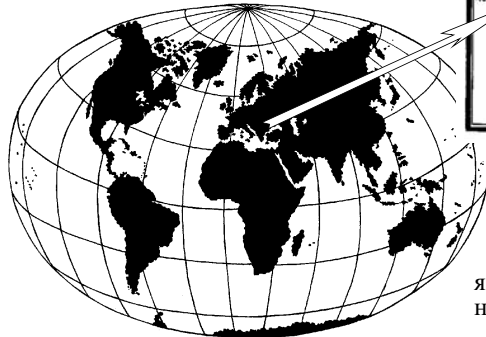
Невже збудуться фанфаронські хвальковиті обіцянки Дональда Трампа зупинити війну і встановити мир на нашій землі?

Без перебільшення – мільйони українців живуть сьогодні надією на закінчення трирічного кошмару і цей хисткий час сподівань є надзвичайно небезпечним, бо – у разі провалу гучних миротворчих обіцянок американського президента – може принести втомленим депресованим людям ще більші страждання – біль остаточного розчарування, відчай та зневіру, а це – прямий шлях до поразки.

Коли, як і чим закінчиться ця клята війна? І чи спроможний Білий дім з його нинішніми оптимістичними слововиверженнями покласти край злочинній агресії Путіна?

2.

Три місяці поспіль новий господар Білого дому шокує світ гучними заявами, погрозами, обіцянками, серед яких – зупинити війну в Україні та на Близькому Сході. Мільйони – якщо не мільярди – людей з тривогою і надією прислухаються до нестримного і суперечливого потоку похвалень, залякувань, самозвеличення, перегортання догори дригом всіх американських чеснот, руйнацію всіх важких досягнень, здобутих попередниками Трампа – від президента Вільсона до Роналда Рейгана. Зусиллями Трампа та його команди підлабузників (є гарне українське народне слово «сраколиз») Сполучені Штати з сяючих вершин світового пагорбу свободи, справедливості й демократії стрімко скотилися в болото московсько-іранського БРІКСу, стали на бік Путіна, перетворилися на божевільного слона, що робить незграбне сальто-мортале на очах ошелешеного світу; цей революційно-контрреволюційний переворот трощить попередню архітектуру міжнародної безпеки й обнулює усталені поняття про агресора та його жертву, прокладає шлях до зникнення США зі світової арени, до глобальної економічної кризи та до Третьої світової війни.

Однак людям потрібна надія, маси зберігають віру в диво, в неймовірний фокус ілюзіоніста з Білого дому, наче глядачі на магійній програмі *Amerika's got talent*.

Ми так прагнемо миру... Але.

За ці три місяці миротворчі зусилля Трампа зазнали провалу в Ізраїлі, де зірвано угоду між Хамасом та ЦАХАЛ, а в секторі Газа відновилися жорстокі бої.

Не кращою є ситуація на російсько-українському фронті.

Підступний російський диктатор пішов традиційним шляхом московської дипломатії – натягнув на своє монголоїдно-ботоксне обличчя маску миролюбця, відповівши на пропозицію зупинити вогонь по всій лінії фронту у всіх сферах маленьким езуїтським ТАК й великим АЛЕ. Авжеж! Адже Сталін також був великим миротворцем, якщо згадати хоча б блокаду Берліна та Корейську війну.

Саме після телефонних розмов Трампа з Путіним, Росія посилала скажені атаки на українські міста і мирних жителів, випустивши лише за один останній тиждень понад 1580 керованих авіаційних бомб, майже 1100 ударних дронів та 15 різних ракет (Кореспондент, 23.03.2025). Як дипломатично, щоб не дратувати Вашингтонських динозаврів, заявило українське МЗС «терор росіян проти мирного населення, який Москва вчиняє системно та свідомо, суперечить заявам РФ про прагнення миру та ПІДРИВАЄ МИРНІ ЗУСИЛЛЯ США» (Дзеркало тижня, 23.03.2025).

3.

За ці три місяці МИРНИХ ЗУСИЛЬ США під проводом 47-го президента ми прозріли, позбулися багатьох ілюзій. Від рожевих надій пройшли гіркий шлях пізнання багатьох сокровених та

емниць Трампа. Його цинізму й нарцисизму, його патологічної любові до грошей та лестоців. Прийняли не лише версію про його вербування в КГБ СРСР в якості агента «Краснова», яка сьогодні вже не здається неймовірною.

Набагато переконливішими стали одкровення путінського філософа-фашиста Дугіна, який присвятив американському президенту нову книгу «Революція Дональда Трампа. Порядок великих держав»: «Лідер США Дональд Трамп ідеологічно та політично ближчий до президента Росії Володимира Путіна, ніж до своїх західних союзників... Путін і Трамп збігаються у прийнятті цієї моделі замість ліберального глобалізму», – заявив Дугін телеканалу CNN (*Smotrim.Ru*, 19.03.2025).

Безмежним прославленням кривавого кремлівського вбивці та Вашингтонського нарциса відзначився видатний корисний ідіот Америки, він же – найближчий друг Трапа – нью-йоркський спекулянт нерухомістю мільярдер Стів Віткофф, абсолютний клінічний невіглас у політиці, моралі та історії. Він урочисто оголосив, що «ДВА ВЕЛИКИХ ЛІДЕРИ об'єдналися в ім'я миру (!)». Перенісши восьмигодинне приниження у Москві в очікуванні зустрічі з верховним Вбивцею, Віткофф привіз з Кремля не мир, а портрет Трампа, подарований Путіним й казочку про молитву російського президента за здоров'я друга Дональда після замаху на нього. Україну ж звинуватив у «розпалюванні Третьої світової війни», виправдавши «референдуми» окупантів на споконвіку українських окупованих територіях!

Від цього огидного словоблуддя перекосило навіть найдосвідченіших Вашингтонських циніків. Якщо хтось думає, що Віткофф, як нащадок бронкського дамського швеця був більш успішний на ізраїльському напрямі – помиляється. Найстаріша тель-авівська газета «Гаарец» роздратовано писала що «Віткофф – не дипломат. Він не розмовляє, як дипломат, він не цікавиться дипломатичними манерами та дипломатичним протоколом. Він бізнесмен,

який хоче досягти результату швидко і рухатись уперед надзвичайно агресивно». Що з цього вийшло – схарактеризував один відомий ізраїльський аналітик, який сказав, що «угоди» Віткоффа як на Близькому Сході так і в Україні – це МАКУЛАТУРА.

4.

Розрекламована Трампом операція зупинки війну в Україні на гоп-стоп до 20 квітня – свята Великодня всіх християн світу – з усією очевидністю провалилася. Навіть якщо вдасться всупереч волі Путіна тимчасово зупинити бойові дії, шлях до встановлення справжнього довготривалого миру буде важким й болісним, вимагатиме довгих складних переговорів. Багато історичних повчальних прикладів свідчать про це.

Згадаймо корейську угоду про перемир'я, досягнуту в серпні 1953 року внаслідок смерті Сталіна. Перемовини тривали ДВА роки. Важливо пам'ятати, що Південна Корея НЕ підписала угоди про перемир'я через відмову тодішнього президента Лі Синмана, обуреного відсутністю перспективи об'єднання Кореї в єдиній державі. США ігнорували протест свого союзника – південнокорейського президента, й було підписано фактично військове порозуміння між головним командуванням сил ООН (США та союзники), верховним командуванням Корейської народної армії Кім Ірсена та командуванням Китайських народних добровольців щодо розмежування на лінії зіткнення з відведенням військ на 2 кілометри від зони демаркації. Ця угода мала на меті «повне припинення бойових дій та всіх актів збройних сил у Кореї до ДОСЯГНЕННЯ ОСТАТОЧНОГО МИРНОГО ВРЕГУЛЮВАННЯ». Відтоді минуло 72 роки (!), а ОСТАТОЧНОГО мирного врегулювання як не було, так немає й досі.

Ще складнішим виявилось замирення у В'єтнамській війні США, яка тривала 16 років. Перемовини між США, Демократичною Республікою В'єтнам, народним фронтом визволення Південного В'єтнаму та урядом Південного В'єтнаму тривали 5 років і скінчилися Паризькою мирною угодою 1973 року. На думку президента Південного В'єтнаму Тхієу, Сполучені Штати вчинили зраду. «Чи надійне слово американця сьогодні? Сполучені Штати НЕ дотри-

мали своєї обіцянки допомогти нам у боротьбі за свободу» – заявив він. («But the United States did not keep its word. Is an American's word reliable these days? The United States did not keep its promise to help us fight for freedom» – 1975, Vietnam's President Thieu resigns. BBC News, 21.04.1975). Угода, укладена Г.Кіссінджером, не тільки забезпечила крах вірного союзника Сполучених Штатів Південного В'єтнаму, але й призвела до мільйонних жертв у цій частині світу, особливо в Кампучії, спричинених переможцями-комуністами.

Історія вчить нас, що Сполучені Штати ЗРАДЖУВАЛИ своїх союзників у Кореї, В'єтнамі та Афганістані – і цей трагічний факт треба брати до уваги, особливо маючи справу з Трампом та його командою.

Україна зіткнеться на перемовинах з двома потужними силами:

– знавсілім ворожим режимом Путіна, який мріє про знищення української держави й геноцид українців, й

– неприхильною (як мінімум) до нас стороною американською (Трампа та його сім'я, Віткофф, Маск, Венс, Волц, Рубіо, Гегсет), які з презирством дивляться на українську державу як на розмінну монету в їхніх глобальних планах вершити спільний бізнес з Росією, сподіваючись збагатитися та принагідно відірвати РФ від Китаю.

Мюнхен-1938 у порівнянні з глобальними загрозами Ріаду-2025 може здатися дитячою пісочницею, а тінь колишнього лужера – британського прем'єра Чемберлена – зростає до розмірів грізного ворога Гітлера у порівнянні з мерзеним ідіотом Віткоффим, що плазує на колінах перед Путіним.

Історичні аналогії мерхнуть перед лицем сучасної катастрофи, яка може очікувати Україну, Європу та світ.

5.

Зрозуміло, що під маскувальним прикриттям переговорів про перемир'я, Росія докладе всіх зусиль («м'ясні штурми»), нищівні ракетно-дронові атаки, диверсії, спроби розбухати нашу державу (зсередини) аби домогтися капітуляції України. Характерною є заява Путіна на закритій частині зустрічі з представниками Російського союзу промисловців та підприємців 18 березня 2025 р., за годину до розмови з Трампом:

«Москва не претендуватиме на Одесу (!) та інші території, які зараз належать Україні», якщо Захід «найближчим часом визнає Крим, ДНР, ЛНР, Запорізьку та Херсонську області у складі Росії». Про це повідомив спецкор «Ковмерсанта» з посиланням на учасників закритої зустрічі Путіна. Російський лідер говорив НЕ ПРО БІЗНЕС, а про Україну. Путін заявив, що у його візаві (Зеленського) з самого початку була можливість від-

бутися МАЛОЮ У ВСІХ СМИСЛАХ КРОВ'Ю (!). Росію взагалі вже НЕ МОЖНА ЗУПИНИТИ. Вони (українці) не встигають окопуватись» (RTVI, Новости, 19.03.2025).

І цей президент-вбивця «з чорним серцем», як назвав його американський сенатор, через кілька хвилин після цих заяв у розмові з Трампом запевняє, що підтримує миролюбну ідею припинення вогню! А Всемогутній американський Президент Всіх Часів і Народів вірить цьому кривавому дурисвіту...

Чи існували колись в світовій історії подібні ситуації?

6.

Я мріяв завершити книгу «Третя світова війна України» розповіддю про припинення бойових дій. Про мир на нашій зраненій землі. Про світло в кінці тунелю.

Не вийшло.

Бо сьогодні цей тунель нагадує трубу в Суджі, в якій задихнулися сотні російських солдатів. Не світло, а трупний морок стоїть покищо на кінці цього тунелю.

І все ж, надія залишається. Якщо не на Трампове диво, то на подвиг Збройних Сил України та на мудрість мого народу, який перед лицем смертельної загрози створить уряд національної єдності, приборе з політичної сцени команду самозваного Правителя Держави Єрмака й обере в ході вільних демократичних виборів нове військово-політичне керівництво України.

* * *

Серед засніжених гір Норвегії і спалахів Полярного сяєва я часто згадував моготній вірш Тараса Шевченка:

*Мені однаково, чи буду
Я жити в Україні, чи ні.
Чи хто згадає, чи забуде
Мене в снігу на чужині –
Однаковінько мені...
Та неоднаково мені
Як Україну злії люде
Присплять лукаві, і в огні
Її, окрадену, збудуть...
Ох, не однаково мені.*

Вірю, що не зможуть «злії люде» відібрати в Україні нашу перемогу над російською Ордою. Кров найкращих синів і дочок українського народу була пролита марно.

Вірю в закінчення війни на прийнятних для нас умовах, вірю в невблаганну карму – чумний розпад Росії та повоєнне відродження України.

Немає в мене іншої віри.

Юрій ЦЕРБАК,
письменник, дипломат,
Голова Ради Незалежного
Медіа Форуму

22–23 березня 2025 року

